

[Birgitte Husmark]

dersøgelser og vurdering af, i hvor høj grad den påtænkte aktivitet vil være i overensstemmelse med udviklingen i retning af sociale, humanitære og demokratiske idealer – er det vanskeligste og det vigtigste.

Her er det altafgørende, at Danida selv er den, der holder ankertovet, også selv om eksperter konsulenter og forskellige virksomheder er involveret. Dette gælder såvel identifikation af et givet projekt både ved forundersøgelserne og ikke mindst ved planlægningen af det videre forløb med hensyn til uddannelse af lokalbefolkning og sikring af vedligeholdelse. Dette kræver såvel lokalkendskab som overblik over mange sammenhænge. Det bør ikke overlades udelukkende til eksterne interessenter, der måske netop har deres ikke uheldige interesse i et bestemt forløb af et givet projekt.

Derfor er vi i SF interesserede i, at Danida personalemæssigt bliver normeret sådan, at den bistand, der skal sættes i værk, kan leve op til vore principper. Specielt mener vi, at Danida bør styrkes på miljø- og energiområdet, således at påtænkte investeringer i dette område for alvor kommer til at ske ud fra hensynet til en bæredygtig udvikling.

Hvis Danida ikke har tilstrækkeligt personale til at koordinere aktiviteterne i eget regi, eller i hvert fald delvis i eget regi, vil en masse erfaringer forblive i de private virksomheder og ikke kunne indgå i Danidas fremtidige virke. Og hvis det bliver tilfældet, vil det svække muligheden for en løbende kritisk vurdering af de foreslåede bistandsprojekter, og det vil øge risikoen for »hvide elefanter«, »hvide elefanter«, som vi har fået beskrevet tidligere, men som vi håber kan undgås med de nuværende evalueringsskemaer, idet vi håber, at Danida får personalemæssige muligheder.

Det er ikke nok at benytte sig af en tjekliste med hensyn til, om et projekts virkninger eventuelt er skadelige, og så undgå de ting; projekter skal nødvendigvis indgå i en velgennemtænkt sammenhæng såvel med den modtagende befolkning som med landets generelle situation.

Med hensyn til udenrigsministerens svar, må man jo sige, at der ikke var så meget nyt. Meget af det, vi har diskuteret i Udenrigsudvalget, er vi jo, som udenrigsministeren også sagde, fuldstændig enige om. Vi er enige om, at Danida skal yde nødhjælp, vi er enige om, at der skal

være penge til genopbygningsbistand, og vi er helt enige i Danidas store indsats. Ligesådan er vi enige i at vurdere de ikkestatslige organisationers indsats meget højt, og vi er enige i, at det er nødvendigt med en dialog også med de multilaterale organisationer.

Men dér, hvor vandene skilles, og det, som alligevel er den konsekvens, som jeg må tage af udenrigsministerens besvarelse, er, at vi i SF finder, at de nedfældede kriterier for udpegnings af programsamarbejdslande administreres alt for elastisk. Vi mener, at det er nødvendigt at sikre en helt anderledes offentlighed omkring udpegnings af programsamarbejdslande. Derfor stiller vi følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget bekræfter fattigdomskriteriet som det grundlæggende kriterium for valg af programsamarbejdslande og opfordrer udenrigsministeren til

- at afvise en forskydning af andelen af bistandsmidler fra landene syd for Sahara til Asien,
- at afvise Thailand og Egypten som programsamarbejdslande,
- at iværksætte en offentlig høringsprocedure, hvor de folkelige ulandsorganisationer m.fl. fremover får mulighed for at udtale sig forud for det endelige valg af et eller flere lande som programsamarbejdslande,

går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 22).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Erik B. Smith (S):

Forespørgslen til udenrigsministeren om den fremtidige fordeling af ulandsbistanden set i lyset af den rullende 5-års-plan 1990-94 og beretningen af 23. maj 1989 fra Udenrigsudvalget kan i og for sig besvares så kort som, at Socialdemokratiet finder, at den rullende 5-års-plan er i nøje overensstemmelse med de principper, der er skitseret i Udenrigsudvalgets beretning.

Selv om vi således på denne måde kan afdramatisere debatten, vil jeg ikke undlade at hilse forespørgslen velkommen. 5-års-planen sætter